

[Olufson.]

stadig fastholdt, at det burde være Laan, Landbruget kunde ikke tage imod Tilskud, det var noget, som laa fuldstændig udenfor. Vi har maattet bøje os for dette, saa at Hjælpen nu bliver ydet som et Laan, der under visse bestemte Omstændigheder skal betales tilbage: hvis Landbrugsprodukterne i Løbet af Femaaret 1932—37 stiger med 30 pCt., er der Tilbagebetalingspligt for disse Laan.

Jeg ønsker at gøre opmærksom paa dette, fordi det i enkelte Blade er kommet frem, at det er en Formsag, at det i Virkeligheden er noget, som ikke har nogen Betydning, det er bare for at gøre Forslagene kønnere. F. Eks. i „Dagens Nyheder“ stod der i Gaar en Spidsartikel, hvoraf det klart fremgaar, at man ikke mener, at denne Bestemmelse har nogen reel Betydning. Vi maa hævde, at den maa have reel Betydning. Kræver man fra anden Side, fra Venstres Side ogsaa, at det er Laan, saa maa der ogsaa være en Tilbagebetalingspligt for disse Laan, hvis visse Forhold indtræder. Jeg ønsker at gøre den Bemærkning, fordi jeg ikke synes, vi fra Rigsdagens Side kan give Laan, som kun er maskerede Tilskud; det maa enten være det ene eller det andet, saa at enhver kan se, hvad det er. — Den samme Tilbagebetalingspligt er der, hvis der sker Ejerskifte, hvis i øvrigt de samme Forhold er til Stede, at Landbrugspriserne er steget med 30 pCt. i Perioden, indtil Ejerskifte finder Sted.

Ministeren bemyndiges, som efter det oprindelige Forslag, til at bruge indtil 30 Mill. Kr. til disse Foranstaltninger. Vi havde oprindeligt foreslaaet andre Dækningslove, men under Forhandlingerne endes de 3 Partier om en Række Dækningslove, saaledes at man ikke alene skaffede de 30 Mill. Kr., men ogsaa skaffede, hvad der var noget nyt, der kom ind i Lovforslaget, 3 Mill. Kr. til Amtssygehusene. Man er, ikke mindst fra Venstres Side, ogsaa fra konservativ Side gaaet stærkt ind for en Nedsættelse af Amtstueskatterne. Vi har ikke kunnet gaa med til en Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter, vi mener dette er uheldigt og ikke rigtigt. Men vi har fra vor Side aldrig været imod, at Staten overtog visse Dele af den sociale Forsorg, og man er da endes om, at Staten i det Aar, Kriselovene varer, overtager de 30 pCt. af den sociale Forsorg, det vil sige 3 Mill. Kr., der gaar til Sygehusenes almindelige Drift.

Medens jeg er ved disse Skatter, maa

jeg maaske indskyde den almindelige Bemærkning, at jeg ikke forstaar Venstres stærke Gaaen ind for, at Ejendomsskatterne skulde nedsættes. Jeg forstaar særlig ikke Venstres stærke Kritik af disse Skatter; man kalder dem forlods Afgifter, der er lagt paa Ejendommen, uretfærdige Ejendomsbeskatninger, og i det hele taget bruger man meget stærke Udtryk derom. Jeg forstaar det ikke, for alle disse Skatte- love, som vi har, er gennemført af Partiet Venstre, og hvis de er uretfærdige nu, saa var de mere uretfærdige i Perioden 1927—29, da Venstre sad med Flertallet i dette Ting, og da havde de været i Stand til at ændre disse Love, som de nu gaar ud i saa stærk en Agitation for at faa ændret.

Det gjorde man ikke den Gang, og vi fra vor Side agter ikke at gøre det, fordi vi mener, det vil blive en Gave til de tilfældige Ejendomsbesiddere, der er der nu, og i ganske væsentlig Grad vil komme det store Landbrug til gode. Det vil være en Overvæltning af Skatter fra Landbruget paa andre Erhverv, en Overvæltning, som ikke mindst i disse Tider vil være meget farlig og meget vanskelig.

De Dækningsforslag, som følger Kriseforslagene, er jo det, der har voldt størst Vanskelighed at komme igennem. Vi fra vor Side havde stillet ganske bestemte Forslag, hvorefter Dækningen skulde tages dels paa Indkomstskat over 5 000 Kr., dels ved 10 Mill. Kr.'s Besparelser i Militærudgifterne, dels ved at man gik tilbage til de gamle Formueskattesatser fra 1927. Vi havde ment, at det var det rigtige, men naar man gaar ind i en Forhandling, maa man jo bøje sig mod hinanden, og vi har bøjet os overfor det Krav, der kom fra konservativ Side med Hensyn til Dækningsafgifterne.

Dækningen fremkommer da nu ved en Besparelse paa Militærudgifterne, ved at tage et ekstra Kvartals Statsskat af Indkomsten, dog saaledes, at ingen, der i Øjeblikket svarer 12 Kr. eller derunder, kommer til at svare dette ekstra Kvartals Skat. Det vil i Realiteten betyde, at ingen Familieforsørger i Byerne med under 3 000 Kr.s Indtægt kommer til at give noget til disse Foranstaltninger. Endvidere faar man Dækning ved en Forhøjelse af Formueskatten, 2 Mill. Kr., ved en Tillægsafgift af Øl, 3,7 Mill. Kr., og en Tillægsafgift paa Benzin, 6 Mill. Kr.

Jeg maa maaske gøre den personlige Bemærkning angaaende denne Skat, at jeg tror, Rigsdagen skal ikke fare alt for stærkt frem dèr. Selve denne Skat er høj,